

עמ"ת 5956/04/15 - מדינת ישראל נגד מאור מרקו אוזון

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

03 אפריל 2015

בפני כב' השופט נתן זלוצ'ובר

עמ"ת 5956-04-15

מדינת ישראל

העוררת

נגד

מאור מרקו אוזון (עציר)

המשיב

עו"ד רותם יוחנני - בשם העוררת

נוכחים:

המשיב וב"כ עו"ד אמיר נבון

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. משיב הוגש כתב אישום בבית משפט השלום באשקלון יחד עם בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים. על פי כתב האישום, הנאשם קשר קשר עם שניים אחרים לפרוץ לדירה בקרית גת ולגנוב ממנה רכוש. הקושרים הצטיידו בטלפונים "מבצעיים" ונסעו ביום 1.1.15 לרחוב בו גרה המתלוננת, בעלת הדירה. הנאשם או מי מחבריו לקשר התקשרו מאחד הטלפונים למתלוננת באופן שמנעו את זיהוי מספר הטלפון ממנו התקשרו וכשהדובר הזדהה כ"מוטי מהדואר" ואמר שיש לו מכתב רשום עברה ועליה לבוא לקחתו מהדואר. המתלוננת אמרה, שהיא מקבלת את מכתביה לתיבת הדואר, אך הקושרים לא וויתרו והסבירו למתלוננת שרכב יגיע לרחוב בו מצוי ביתה ועליה לרדת לרכב לקחת את דבר הדואר. המתלוננת פעלה כפי שנדרשה בשיחת הטלפון ובאותה עת הנאשם או אחר יחד עם שותף נוסף לעבירה, פרצו באמצעות מפתח מותאם או חפץ אחר לדירת המתלוננת וגנבו תכשיטים רבים ויקרי ערך כמפורט בכתב האישום וגם 1,500 ₪. לאחר ביצוע ההתפרצות, הקושרים נמלטו מהמקום ובהגיעם לתחנת דלק השליכו לפח קופסאות תכשיטים ריקות, את הטלפונים בהם עשו שימוש, שרשרת חרוזים וכיסוי לתעודת זיהוי שגנבו מהדירה. שוטרים שהגיעו לתחנת הדלק הודיעו לקושרים שהם מעוכבים ואחד מהקושרים נמלט מהזירה. על גופו של המשיב נתפס סך של 2,160 ₪ ובפח בתחנת הדלק נתפס הרכוש הגנוב שזרקו הקושרים כמתואר לעיל.

בגין המתואר לעיל, מיוחסות למשיב עבירות של קשירת קשר לפשע, כניסה והתפרצות למקום מגורים, גניבה ושיבוש מהלכי משפט.

2. בנוסף לאמור, באישום השני מואשם המשיב בכך, שביום 13.1.15 שוטרים באו לעצור את המשיב צעקו לו שהוא עצור אך הוא ברח, הגם שהשוטרים דלקו אחריו. כאשר נתפס על ידי השוטרים הוא ניסה לדחוף שוטר וכשהשוטר ניסה לאזוק אותו הנאשם התפרע והניף את ידיו על מנת למנוע מהשוטר לעשות כן. בסופו של דבר, המשיב נאזק והובא לניידת. בנוגע לאישום זה הוא מאושם בעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו והכשלת למעצר.

3. העניינים נשוא תיק זה נדונו כבר במספר ערכאות, בדרך זו או אחרת, שכן בתחילת הדרך כב' בית המשפט קמא ביטל את כתב האישום לאחר שקבע כי לא קיימה חובת השימוע. על פסק דין זה הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי. חברי, כב' השופט פרסקי, הורה על מעצרו של המשיב עד הדיון בערעור לגופו. על החלטה זו הוגש ערר לבית המשפט העליון, שהורה על הגשת תסקיר מעצרים. חברי, כב' השופט פרסקי, קיים דיון נוסף בבקשה למעצר עד הדיון בערעור לגופו, לא קיבל את המלצת שירות המבחן לשחרר את המשיב בערובה בתנאים מגבילים וגם על החלטה זו הוגש ערר לבית המשפט העליון, אלא שבינתיים התקבל הערעור לגופו ועל כן קבע בית המשפט העליון, כי הערר שבפניו מתייתר.

לאחר שהתקבל הערעור לגופו התקיים שוב דיון בבית המשפט קמא בבקשת המעצר של המדינה עד תום ההליכים המשפטיים. שוב הוזמן תסקיר ובסופו של יום, התקבלה החלטת בית המשפט קמא, לשחרר המשיב בערובה בתנאים מגבילים האוסרים עליו יציאה מפתח ביתם של הערבים און עפרה ויהודה בבת ים. כמו כן, נחתמה התחייבות של המשיב וערבות צד ג' בסך 15,000 ₪ על ידי כל אחד מהערבים וכן המשיב הצטווה להפקיד 15,000 ₪ במזומן. כמו כן, נקבע שהמשיב ישהה באיזוק אלקטרוני וכן ניתן צו פיקוח מעצרים של שירות המבחן ל-6 חודשים.

ומכאן ערר המדינה שבפני.

4. אין מחלוקת בין הצדדים בדבר קיומן של ראיות לכאורה כנדרש ועילת מעצר. המחלוקת היא, בשאלה האם יש להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, כפי שהמליץ שירות המבחן בתסקירו הראשון וכפי שקבע כב' בית המשפט קמא.

שמעתי באריכות את טענות ב"כ הצדדים וגם עיינתי בערר על נספחיו. העבירות המיוחסות למשיב בוצעו לכאורה בתחכום, תוך הפרת האמון שניתן בו על ידי ועדת השחרורים, דהיינו, שעה שהוא אסיר ברישיון ואם לא די בכך גם שעה שתלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים: א. 6 חודשים מאסר על תנאי מת.פ 30499-08-12 של בית משפט השלום בכפר סבא ב. 18 חודשי מאסר על תנאי מת.פ 23245-10-11.

5. עיינתי גם בהחלטתו של חברי, כב' השופט פרסקי, בהליכים הקודמים שהיו בפניו, המדברת בעד עצמה וגם בתסקיר מעצר משלים מיום 1.4.15, שסובר, כי יש סיכון בשחרור של המשיב בערובה, לאור מערכת הערכים הלא מגובשת הכוללת דפוסי התנהגות עבריינים, קושי בהפעלת שיקול דעת והסתבכות בעבירות זמן קצר לאחר שחרור מהמאסר. עוד סובר התסקיר, כי קיים סיכון גבוה לביצוע עבירות נוספות בתחום עבירות הרכוש, כי המשיב בוחר לעצמו קורבנות מאוכלוסיות חלשות וכי החלופה המוצעת מעוניינת בשחרורו מטעמים שגם מעוררים ספק, באשר ליכולתם של המפקחים לדווח במידה ותתעוררנה בעיות כתוצאה משחרורו של המשיב בערובה. שירות המבחן לא המליץ על שחרור בערובה לחלופה המוצעת.

יצוין, כי החלופה אליה שוחרר בסופו של דבר המשיב בהחלטת כב' בית המשפט קמא, שונה מהחלופה שנבחנה על ידי שירות המבחן בנוגע לתסקיר מיום 01.4.15.

6. בטרם נותנים אמון בערבים ובחלופת מעצר מוצעת, חייבים לבדוק אם ניתן לתת אמון במי שמבקשים לשחררו בערובה. בתיק זה, התשובה לשאלה זו היא חד משמעית, המשיב אינו ראוי לאמון. למשיב 2 הרשעות קודמות ב-8 תיקי פ.א בהן הורשע ב-4 עבירות של התפרצות, 4 עבירות של גניבה, 6 עבירות של קשירת קשר לפשע, 2 עבירות של נסיון להתפרצות, החזקת מכשירי פריצה, האזנת סתר, הצבת מכשיר למטרת האזנת הסתר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

כאמור לעיל, העבירות בתיק שבפני בוצעו לכאורה, שעה שתלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים, שלא הרתיעו את המשיב ובנוסף לאמור, שעה שהוא אסיר ברישיון. כאשר מוסיפים לאמור את הכתוב בתסקיר שירות המבחן, המסקנה היא שאין מקום להורות על שחרורו של המשיב בערובה.

על האמור יש להוסיף, כי גם התנהלותו של המשיב, לכאורה, כמתואר באישום הראשון גורעת ממידת האמון שניתן לתת בו, שעה שישוחרר בערובה בתנאים מגבילים.

דעתי היא, שגם החלופה המוצעת, זו שכב' בית המשפט קמא החליט לקבל, דהיינו שחרור של המשיב לבת ים תחת פיקוחם של אוזן עפרה ויהודה וליטל כהן בצירוף איזוק אלקטרוני לא די בה, לאור המסקנה, שאין לתת אמון במשיב שיכבד את תנאי השחרור בערובה.

7. נטען כי, נאשם אחר בפרשה זו שוחרר בערובה וזאת הגם שלאותו אחר הרשעות קודמות והוא גם ריצה מאסרים והמדינה לא ערערה ועל כן מופלה המשיב לרעה. בחנתי את הטענה והחלטתי לדחותה.

בניגוד למצבו של אותו נאשם אחר, המשיב שבפני, כאמור, לא רק ריצה מאסרים אלא הסתבך לכאורה בביצוע עבירות שבפניו, שעה ששני מאסרים תלויים ועומדים נגדו ושעה שהוא אסיר ברישיון.

8. לאור כל האמור, אני מקבל את הערר ומורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בנוגע לכתב האישום בתיק זה.

ניתנה והודעה היום י"ד ניסן תשע"ה, 03/04/2015 במעמד הנוכחים.

נתן זלוצ'ובר , שופט

המשיב: לא מאמין בבית המשפט אין אמונה, אין צדק

הערב - מר יהודה אוזן: אם הוא נדון ונשפט...

הוקלדעלידיסיגליתסטמקר